

Nașterea dimineții

Bragagiu

Amintirea de culoare
Prinde glas din întuneric
Se zăresc zorii în zare
Și prind zborul în putere.

Mai răsună voci de noapte
Dar atenție n-au parcă,
Luna printre două șoapte
Se prelinge după barcă.

Clipesc nuferii din gene
S-ar deschide... să mai doarmă...
Pe cărări aeriene
Fac lăstunii de-acum larmă.

Înfloresc ca și cuvinte
Aripi noi în triluri dese
Și cântarea lor cuminte
Vremea nouă întrețese.

E doar pâclă de lumină,
Încă nu-s fire de rază -
Mi-am pierdut simțul de vină
Cu întunecimi de groază.

Prospețimea dă-n mireasmă
Sufletul de se înspică
Cum, stropită cu agheasmă,
Spre cer fața se ridică.

Negăsind ce-ar vrea să fie,
Neștiind ce poate-n viață
Se înalță Poezie
Nașterea de dimineață!
Victor Bragagiu